

[Kulturministeren]

Så vil jeg sige, at der er jo også gode muligheder for at stille spørgsmål i udvalget, og jeg skal gøre mit bedste for at besvare dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
 (Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Qvist Jørgensen (S):**

Kulturministeren vil med dette forslag fastfryse den nugældende biblioteksafgift. Det vil sige, at vi i dag kun indirekte bør og må berøre de forslag til revision, som er fremkommet i løbet af det seneste år. Ministeren vil stryge enhver henvisning til, at loven skal revideres efter de linjer, som Biblioteksafgiftsudvalget foreslog i betænkning nr. 1148 fra december 1988.

Sagt med rene ord har kulturministeren givet totalt op over for den tiltrængte revision af loven om biblioteksafgiften. Sagt med endnu flere og rene ord har det arbejde, som mandede ud i den nævnte betænkning, været fuldstændig omsonst.

Det synes vi i Socialdemokratiet ligner en skandale. Socialdemokratiet er meget opmærksom på, at biblioteksafgiften har medført kraftige interessemodsatninger, især naturligvis i forfatterkredse, som vi jo har erfaret det i løbet af denne uge. Men vi må også stille os det

spørgsmål, om kulturministerens aktion mod revisionen af biblioteksafgiften primært er en aktion af finans- eller af kulturpolitisk art. Forudsætningen for at aflyse enhver tanke om at revidere loven er, at det bliver for dyrt at følge de forslag, som er fremsat i Biblioteksafgiftsudvalget. Det skyldes, som det vil fremgå bl.a. af Kommunernes Landforenings høringssvar af 16. november 1989, at Kulturministeriet konsekvent har kalkuleret med de dyreste løsninger på alting.

Derfor er det forståeligt, at kulturministeren foretrækker at læne sig op ad sin finansminister, lade stå til og håbe, at den radikale kulturprofil efterhånden er blevet så lav, at ingen vil bemærke, at der er kommet endnu et hak i den.

I Socialdemokratiet er vi indforstået med, at vi ikke i denne folketingssamling kan komme til at beskæftige os med en revision af loven. Vi har overskredet fristen for at fremsætte forslag, som kan færdigbehandles inden sommerferien. Det skyldes, ser vi så nu, at ministeren slet ikke ønsker at fremsætte forslaget. Vi har allerede udskudt revisionen af biblioteksafgiften to gange for at give kulturministeren tid til at fremsætte et gennemarbejdet og et afbalanceret forslag, men ministerens konklusion er altså desværre at lægge sagen død.

Vi foreslår i stedet, at den nugældende § 9 ændres til at pålægge ministeren en lovændring i næste folketingssamling, altså i 1990-91. Vi vil ikke acceptere, at revisionen skal udskydes til en eller anden fjern fremtid. Vi vil ikke acceptere, at kunstnerne skal spises af med vage løfter fra ministeren om, og jeg citerer her fra den skriftlige fremsættelse:

»... gennemføre nogle ændringer i den gældende afgiftsordning inden for de økonomiske muligheder, som måtte kunne tilvejebringes.«

Der skal skabes en ny og en forbedret udgave af biblioteksafgiften, men kulturministeren har foreløbig givet helt op. Det synes vi i Socialdemokratiet ikke at ministeren skal slippe så let om ved. Vi bifalder nødtvungen en ny udskydelse af sagen, men vi vil have sat årstal på, og årstallet skal efter vores mening være 1990-91.

Vi ser frem til under udvalgsarbejdet at få belyst de bevæggrunde, som ministeren må have haft for at fremsætte dette uheldige, jeg tror endda, jeg vil sige meget uheldige forslag.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tiltræde også dette forslag fra kulturministeren, om end det ikke sker med samme begejstring, som vi tilsluttede os de to foregående.

Den nuværende måde, hvorpå vi administrerer biblioteksafgiften, og de kriterier, vi anvender, finder vi ikke er optimal. Det gælder specielt for værker med flere forfattere, for oversættere, for musikværker og billedkunst og fotografier.

Vi kender alle problemerne, og vi har set dem beskrevet mange gange. Vi har fået Biblioteksafgiftsudvalgets betænkning i december 1988, hvorefter alle kunstnere, som var beskyttet af ophavsretten, skulle være berettiget til afgift.

Men desværre har det jo også vist sig, at i de høringssvar, som er kommet ind fra de parter, der har været hørt, og det gælder såvel kunstnerne som de kommunale organisationer som bibliotekarerne og rigsrevisionen, har man udtalt sig kritisk på forskellig vis. Vi finder det derfor rigtigt, at vi giver ministeren mulighed for at nedsætte et udvalg, som kan udarbejde et nyt forslag. I modsætning til Socialdemokratiets ordfører, hr. Qvist Jørgensen, har jeg ikke på ministerens bemærkninger forstået, at det skal være et udvalg, som er længe om at finde en løsning, men tværtimod at ministeren også finder, at en løsning trænger sig på, så jeg tror, at det vil blive et hurtigtarbejdende udvalg.

Jeg har gennem pressemeddelelser fra såvel Socialdemokratiet som SF og nu også ved at lytte til den socialdemokratiske ordfører forstået, at de to parter mener, at en ændret biblioteksafgift kan gennemføres for det nuværende beløb på ca. 100 mio. kr. Vi er fra konservativ side meget tilfreds med det. Dette sammen med bemærkningerne om, at jeg har en tiltro til, at kulturministeren ønsker et hurtigtarbejdende udvalg, og at hr. Qvist Jørgensen gerne vil have en løsning i næste samling, får mig til at tro, at vi til næste år i fællesskab kan finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil egentlig gerne impulsivt og øjeblikkeligt sige tak for den del af den tilslutning, der var i det, fru Eva Møller sagde.

Men der var noget, som fru Eva Møller sagde på et lidt tidligere tidspunkt i sin tale, som jeg synes var en fejltagelse, og som har sit udgangs-

punkt i bemærkningerne til lovforslaget, hvor jeg i hvert fald er blevet opmærksom på, at der er nogle, og det er vel bl.a. især Dansk Forfatterforening, som er lidt pikeret over, at de pludselig i bemærkningerne til lovforslaget skal se, at der står, at de skulle have haft nogle kritiske indvendinger mod betækningsarbejdet og specielt skulle have haft det om det økonomiske. Det er, skulle jeg hilse og sige, en version, som man ikke rigtig kan genkende i Forfatterforeningen.

Man har nok haft nogle kritiske bemærkninger og nogle ønsker. Men man har ikke, sådan som jeg er orienteret, haft det på det økonomiske område. Det er måske en detalje.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal indrømme hr. Qvist Jørgensen og mig selv, at det er sent. Men jeg føler mig ganske overbevist om, at jeg udelukkende sagde, at der var fremkommet en række kritiske bemærkninger, og at jeg intet sagde om, på hvilke felter disse kritiske bemærkninger var fremkommet.

Det var i hvert fald det, jeg mente, og det, der stod i mit manuskript.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF kan vi godt forstå, hvis ministeren ikke er kommet så langt i sine overvejelser over den kommende biblioteksafgiftslov, at han er i stand til at revidere biblioteksafgiftsloven nu eller fremkomme med et forslag til en helt ny lov om biblioteksafgift.

Økonomien er jo svær at overskue. De ca. 100 mio. kr. på finansloven skal fordeles anderledes, og de skal fordeles til flere. Kan man det? Hvad vil det ud over de 100 mio. kr. koste at administrere den nye lov?

Forfatterforeningen er ved at gå op i limningen, og der mangler også høringssvar på betænkningen. Det er klart, at det kan være en begrundelse for, at man ikke kan komme frem med en lovrevision nu.

Men helt at aflyse lovrevisionen, sådan som ministeren kommer til at lægge op til med dette lovforslag, kan vi ikke være med til.

Der har været arbejdet meget og længe hos forfatterne for at finde frem til en ny fordeling. Der er flertal i foreningen for et kompromis, der burde kunne danne udgangspunkt for drøftelserne om revisionen af loven. Folketinget

[Ingerlise Koefoed]

har også i årevis lovet oversættere og ophavs-mænd til andet end bøger, at de skal få bedre tryghed med hensyn til biblioteksafgiften, end de har nu.

Vi kan altså ikke uden videre slå en streg over alt det arbejde, der er gjort, og alle de løfter, der er givet. Vi kan heller ikke – for det er vel ikke det, vi vil – give de mange mennesker, der har set frem til nogle ændringer, det indtryk, at vi bare vil blæse på deres indsats og på alt det, de har tænkt, og alt det, de har skrevet. Derfor vil vi opfordre ministeren til at ændre forslaget, så det kommer til at indeholde et løfte om, at biblioteksafgiftsloven vil blive revideret så hurtigt som muligt, helst i løbet af 1 år.

Jeg vil ikke anbefale, at man nedsætter et nyt udvalg om denne sag. Der har efterhånden siddet så mange udvalg og diskuteret biblioteksafgift, og det er aldrig lykkedes dem at nå frem til enstemmighed i de forslag, de er kommet med. Jeg mener, vi har forslag nok, vi har ideer nok, og vi har et kompromis fra Forfatterforeningen, som der er stort flertal for. Jeg mener, der er al mulig grund til, at ministeriet nu udformer et forslag, og at Folketinget får mulighed for så hurtigt som muligt at tage stilling til det.

Povl Brøndsted (V):

Lovforslag nr. L 157 synes umiddelbart med en linje at være et lille bitte uskyldigt spørgsmål. Bare det at fjerne en revisionsparagraf, er vel den slags, vi ofte tilslutter os.

Men hele spørgsmålet om biblioteksafgift er et ømt, et meget stort og meget vanskeligt område. Derfor er det da ikke så sært, at det har skabt en vis uro – ja, man kan sige, det har været en lille gnist, der har gjort indtryk på litterære kredse. Det er da kun med til at sige, at vi ikke lige så stille kan sige, at vi ved at fjerne denne paragraf har løst det meget vanskelige fordelingsproblem, som mange kræfter har prøvet på at komme med forslag til.

Det er et spørgsmål, om vi ikke her står over for et område, hvor vi ikke ved flere betænkninger, flere udvalgsarbejder kan komme ret meget længere. Det er, tror jeg, et spørgsmål om, at vi virkelig får drøftet det politisk med de forskellige muligheder, der er for en omfordeling. Ingen er tilfreds med den fordeling af bibliotekspenge, der er i dag. Derfor er det et spørgsmål, om det ikke er et rent politisk spørgsmål at prøve på efter en debat, hvordan det er muligt med

et flertal i Folketinget at få en ændring af de løsninger.

Ved tilslutningen til forslaget vil vi fra Venstres side kun understrege, at der dermed ikke er sagt, at det ikke er et spørgsmål, vi er nødt til fra Folketingets side at beskæftige os med. Ministeren må finde ud af, hvad vej han vil gå. Når vi ser på fordelingsrækken, hvem det er, der får de mange penge, og hvem der får de få penge, kan enhver indse, at det ikke er holdbart. Det kan vi også, og når vi ser, at mennesker, der seriøst har skabt meget værdifulde ting, ingenting får, og at der er områder, der er fuldstændig udenfor, er der grund til at vurdere, hvilket af det der kan komme ind i ordningen. Det behøver ikke at betyde en udvidet ramme af midler, men det er simpelt hen problemer, vi politisk må have løst.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Når hr. Povl Brøndsted siger, at ingen er tilfreds med den nuværende fordeling af biblioteksafgiften, er det vel en sandhed med en vis modifikation, for i virkeligheden har børnebogsforfatterne og ungdomsbogsforfatterne været godt tilfredse med fordelingen. Jeg vil da også gerne her indrømme, at jeg også har været godt tilfreds på børne- og ungdomsbogsforfatternes vegne.

Men jeg har stor respekt for det kompromis, man har fundet frem til. Jeg har stor respekt for, at et flertal af forfatterne har kunnet blive enige om et kompromis, som tilgodeså mange forskellige interesser. Det respekterer jeg, det synes jeg vi skal bruge som udgangspunkt og så ellers ikke fortælle om, hvem der er tilfreds eller ikke tilfreds med den eksisterende afgiftsordning.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Nu brugte jeg udtrykkene »politisk« og »tilfreds«. Jeg tænkte nærmest på, at der ikke er nogen, der er politisk tilfreds, sådan som fordelingen er i dag.

Så vil jeg da give fru Ingerlise Koefoed ret i, at vi har en masse materiale liggende, som vi politisk kan bruge til at prøve på at finde en bedre fordeling af bibliotekspenge. Der er ikke noget materiale, jeg ikke vil bruge. Jeg har

[Povl Brøndsted]

ikke fejlet det væk, men jeg mener, vi har tilstrækkelig belysning af hele fordelingsproblemet og hele problemstillingen. Lad os så komme i gang med at få nogle oplæg, der bygger på det. Vi skal da selvfølgelig også tage hensyn til de forskellige grupper, der har deres store interesse i at få spørgsmålet bedre løst end med den gældende lov.

Pia Dahl (FP):

Det virker som om, vi kan få dette punkt på dagsordenen afviklet rimelig hurtigt, men det skyldes nok, at tilskuerne har forladt salen.

Jeg skal ganske kort sige, at Fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende lovforslag, og når den tid kommer, hvor regeringen fremsætter forslag om en ændring af lov om biblioteksafgift, vil vi kigge på det.

Marianne Jelved (RV):

Der er afleveret en betænkning om fordeling af biblioteksafgifter, der har været flere måneders høring, der sluttede i efteråret, og nogle har endnu ikke svaret. Kort sagt, så har der været en del uenighed om betænkningen og forslag til løsninger, og det hele er ligesom stoppet dér. Derfor vil jeg foreslå ministeren, at der tages fat på en frisk på den ene eller den anden måde; det må ministeren jo finde en løsning på.

I Det Radikale Venstre mener vi, at der skal ske en ændring og en forbedring, gerne snart, ja hurtigst muligt, af fordelingen af biblioteksafgifterne. Det vil jeg gerne bede ministeren om en klar tilkendegivelse om. Deler ministeren også det synspunkt?

Jette Pors (CD):

Vores kulturpolitiske ordfører er ikke nået hjem, så det bliver mig, der skal sige noget. Vi går selvfølgelig som de fleste andre ind for et stort udbud af bøger og fri vej til informationer og litterære oplevelser, men det er utopi, hvis man tror, at vi kan lønne alle, der sætter streger eller ord på papir.

Spørgsmålet er, hvor grænsen skal gå, og det har mange kunnet skændes om i mange år. Nu ønsker ministeren en udskydelse af lovrevisionen på dette område. Det må ministeren jo have en god grund til. Problemet er så bare, at en hel del mennesker endnu en gang skal føle sig frustreret, måske ligefrem nedvurderet, fordi Tinget ikke kan træffe en afgørelse. Betænkning

gen peger på en løsningsmodel, som ministeren ikke synes begejstret for, og det tror pokker i disse tider, hvor der spares på alverdens ting, måske – sagt for egen regning – lige bortset fra de fonde, som forskellige ministre ynder at lægge navn til.

Jeg mener, at udvalget bør gøres bekendt med høringssvarene, som er fremkommet, og som måske fremkommer. Personlig ser jeg gerne, at man via udvalgsarbejdet når frem til et flertal, som, hvad enten det går den ene eller den anden vej, gør den ene eller den anden tilpas, så dog sætter punktum for usikkerheden. Vi kan ikke blive ved med at holde kunstnerne hen med svage hentydninger og tågesnak.

CD støtter gerne en kulturel blomstring. Vi vil også gerne være os vores ansvar bevidst, når der skal sættes beløb på. Jeg ser gerne, at ministeren inddrager vores kulturpolitiske ordfører i et forsøg på at nå frem til en bæredygtig løsning hurtigst muligt, men jeg kan da sige, at vores kulturpolitiske ordfører vil gå til udvalgsarbejdet med åbenhed og indstillet på at udvise fairness over for kulturlivet, men med økonomisk ansvarlighed i baglommen.

Lysholm Christensen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti kan vi ikke umiddelbart støtte lovteksten i al sin korthed. Vi mener, at der bør føjes noget til, så vi er sikre på at komme videre med dette. Den nugældende ordning er ikke retfærdig, den trænger til at blive lavet om, ingen tvivl om det. Jeg kan godt forstå, at ministeren er lidt usikker netop lige i disse dage, hvor der er så megen debat om de her spørgsmål, men jeg mener, at vi må sætte en frist på, således at vi sikrer os, at denne lovrevision finder sted i løbet af næste folketingssamling.

Jeg er ikke sikker på, at der er behov for noget nyt udvalgsarbejde. Som andre ordførere har sagt, ligger der vist tilstrækkeligt på bordet til, at der kan laves et lovforslag om en anden fordeling. Det vil jeg da gerne tilskynde ministeren til at få begyndt arbejdet med.

Når det gælder pengene, kan jeg se, at det forslag, som er beskrevet i lovforslaget, vil betyde en betydelig merudgift til optælling og administration. Hertil vil jeg da gerne, hvis det kan være en trøst, sige, at Kristeligt Folkeparti ikke umiddelbart er med på en kraftig udvidelse af de samlede udgifter. Andre vil selvfølgelig

[Lysholm Christensen]

ikke opfatte det som en trøst, men derimod som noget nedslående. Men vi mener ikke, at vi kan tillade os at poste betydelig flere penge i dette område.

Men som sagt: Lovrevisionen må komme i næste samling.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne, især dem, der vil være med til at fremme forslaget, også med de bemærkninger, der er faldet. Jeg vil gerne især takke fru Ingerlise Koefoed, synes jeg, for en meget afdæmpet og realistisk holdning til det spørgsmål, vi har på dagsordenen. Jeg er i det store og hele enig med fru Ingerlise Koefoed. Jeg er glad for, at fru Ingerlise Koefoed har forståelse for, at dette var ikke så let at klare her og nu.

Jeg er enig i, som andre ordførere har sagt, at denne sag ikke skal henlægges. Den skal der arbejdes videre med fra i morgen, ikke i et udvalg, det tror jeg heller ikke vi skal, men det er faktisk allerede aftalt med mine embedsmænd i Kulturministeriet, at vi nu tager fat på den opgave.

Det får mig til at sige til hr. Qvist Jørgensen, som jeg synes svang sig meget højt op, som talte om skandale, og som hævdede, at jeg ville fastfryse biblioteksafgiften, at det forekommer mig, at det var på grænsen til at slå politisk mønt af en sag, som er en varm sag i øjeblikket. Jeg mener, indlægget var helt igennem urimeligt. Der er én formildende omstændighed også for hr. Qvist Jørgensen – og måske især for hr. Qvist Jørgensen – nemlig at der ikke er sat en dato på for den næste revision. Men oprigtig talt: Sidste år fremsatte jeg, for det var jeg forpligtet til som ny kulturminister, et revisionsforslag, idet udvalgsbetænkningen ikke var klar, og da satte jeg et år på i forventning om, at den udvalgsbetænkning, der skulle ligge til grund for mit lovforslag, var brugbar. Det var forslaget ikke. Det skal jeg også sige to ord om, selv om det er sent.

Derfor synes jeg, det ville være mest rimeligt ikke at sætte en ny dato på, men ophæve revisionsbestemmelsen og derefter, som jeg siger, gå hurtigt i gang med arbejdet. Det forhindrer jo aldrig Folketingets partier, ej heller ministeren, i så hurtigt, som det overhovedet lader sig gøre, at fremsætte et forslag. Men når jeg måtte fremsætte det forslag nu, var det for at overholde Folketingets aftale om en bestemt dato, inden for hvilken man skal fremsætte sine lovforslag,

og jeg skulle i henhold til revisionsbestemmelsen fra sidst fremsætte et lovforslag i denne samling; det kunne ikke gøres på anden måde.

Sagen er jo den, at det forslag, der ligger til brug for mine overvejelser for udvalgsbetænkningen, betyder, så vidt vi kan skønne, en administrativ meromkostning i størrelsesordenen ca. 30 mio. kr. over en 3-års-periode, før der overhovedet kan udbetales et beskedent beløb på 6 mio. kr. i henhold til forslaget.

Jeg mener, at hverken forfatterne eller de, der i tilslutning til denne betænkning skal være med i en ny ordning, er tjent med, at vi bruger 30 mio. kr. på at etablere en ny ordning, der kun vil give 6 mio. kr. til rettighedshaverne. Jeg mener faktisk også, at der er ganske megen forståelse for det i kredsene. Når der er så store problemer med at få udformet et forslag, som, hvis jeg skulle det, lægger op til en ny fordelingsnøgle – og det er jo også efterlyst her – så vil jeg bare minde om, hvor svært det er. Det er vel også derfor, Dansk Forfatterforening i dag har så store problemer; det er simpelt hen en svær opgave.

Jeg skal ikke fortænke hr. Qvist Jørgensen i at mene, at det kunne jeg bare uden videre gøre. Men jeg har yderligere den grund til ikke at fremsætte et forslag forhastet her til fremsættelседagen i januar, nemlig at Dansk Forfatterforening ingenlunde har givet mig et entydigt svar, og at Dansk Kunstnerråd som den anden, synes jeg, meget vigtige interessant i denne sag slet ikke har svaret endnu. Skulle jeg blot have fremsat et forslag hen over hovedet på dem, der er de mest interesserede?

Jeg mener faktisk, der er al mulig grund til at slå koldt vand i blodet og overveje sagen på ny. Det giver jeg tilsagn om vil ske meget hurtigt, og jeg har intet problem med at prøve at fremme sagen, så det kan nås i næste folketingssamling. Jeg vil bare nødig have en revisionsparagraf, der gjorde, at vi på ny skulle ud i en diskussion som den, vi har indledt her.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg kan ikke forstå, at ministeren bliver så vred over mit påståede engagement i denne sag. Jeg vil ikke stå og gentage talen – det ville også være fuldstændig urimeligt af mange grunde – men jeg vil dog gøre opmærksom på, at jeg understregede, at der jo netop er sket disse udsættelser et par gange.

[Qvist Jørgensen]

Nu har ministeren – det vil jeg gerne medgive – formentlig tvunget af omstændighederne nogle modeller til, hvordan tingene måske kan løses. Her vil jeg gerne understrege – og nu tænker jeg ikke på diskussionen om, hvordan man kunne løse problemet med udbetalingen af bibliotekspengene, men på selve løsningsmodellen: Jamen hvorfor skriver man så ikke det i stedet for? Lovforslaget fylder jo helt vanvittig meget, det kunne jo bare have været skrevet, og så havde vi måske været fri for den meget stærke debat om dette emne, og så var vi måske også – det tror jeg nu ikke – blevet forskånet for en vis turbulensovre i Forfatterforeningen.

Vi har ikke på noget tidspunkt, og jeg har heller ikke sagt det i min ordførertale og gør det heller ikke nu – jeg understreger faktisk det modsatte – givet udtryk for noget ønske om, at man for at bruge et af hr. Povl Brøndsted anvendt udtryk, på nuværende tidspunkt skal spille med musklerne politisk og sige, at sådan og sådan skal det være, og hvis ikke I kan finde ud af det, må I tage det sådan og sådan. Der er intet i Socialdemokratiets oplæg, der går den vej.

Vi mener, som flere har sagt, at der er et godt materiale og en god forhandlingsmulighed. Jeg har bestemt intet imod, at Kulturministeriets embedsfolk, om jeg så må sige, strammer sig op i morgen og siger: O.k., nu skal vi altså videre, for nu er de politiske signaler i hvert fald af en sådan karakter, at det skal ordnes.

Men jeg tror ikke, det er tiden, hvor vi politikere skal komme med færdige meninger om, hvordan de ca. 100 mio. kr. skal fordeles. Det ville ikke være klogt.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg ikke var vred på ham på grund af hans engagement – det er yderst velkomment – men det var hans argumentation, som ærlig talt ophidsede mig, fordi jeg syntes, den ikke var rimelig. Men nuvel, vi skal videre.

Når hr. Qvist Jørgensen siger, at mit forslag måske netop også var med til at give den turbulens i Forfatterforeningen, som vi oplever i disse dage, må jeg henvise til, at Forfatterforeningens formand siger, at den intet har med det at gøre. Og det bekræfter vel meget godt, at det

faktisk er en intern strid i Forfatterforeningen, der lige bestemt går ud på at løse den knude, som man forlanger jeg skal gøre.

Men jeg skal gerne prøve – og det var faktisk min agt i forlængelse af vores konference om bogen på Skælskør Højskole, hvor hr. Qvist Jørgensen, så vidt jeg husker, var med, og hvor der faktisk kom mange gode synspunkter – at afvente den endelige rapport, som er under udarbejdelse. Det har trukket lidt længere ud, end det skulle – det er et stort arbejde – men den er på trapperne. Den skulle gerne danne grundlag for, at jeg, som jeg lovede ved den lejlighed, kunne tage nogle drøftelser med de implicerede parter også om denne sag.

Det bekræfter yderligere, at der kan være god grund til inden længe – og det vil Forfatterforeningen måske også være indstillet på og glad for – at få taget en drøftelse og se, om vi i fællesskab kan finde en fornuftig måde at udforme et fremtidigt lovforslag på. Det er jeg ganske klar til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. januar 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 23.26